

O Buse Mukaddesti

– İbrahim NEJAT · 06 Ocak 2011

Karanlığı bitmeyen gizemli gecelerin, Verdiği bir korku var,sanki ruhumu geren. Issız sokaklardaki belirsiz gölgelerin, Yoksa ayak sesi mi?İçime korku veren. Kimsesiz sokaklara,dalıp düşünüyorum, Sağanak dalga,dalga çarparken pencereye. Bir yanda gök patlıyor korkuyor!Üşüyorum, Hasreti nakış gibi işliyorum geceye. Nasıl da ürpertiyor saatın her vuruşu, Rüzgarın ıslığını dinlerken pencereden. Karanlıkta bir elin korkutan dokunuşu Gerçek bile olmasa,yaşıyor düşüncemde. Duvarda kıpır,kıpır titrek ışığı mumun; Çiziyor her damlanın cama altın telini. İçimdeki gizli güç kaybolan umudumun; Işığını yakıyor uzatmışta elini. Böyle bir geceydi sen,terkedip gittin beni. Bir ölüydüm ayakta,tek aldığım nefesti. Bir hayat versin diye bekledim son buseni, Benim için o buse,aşk değil mukaddesti. Seni düşünüyorum.Burdan gittin gideli. Terkettiğin geceyi hatırla istiyorum. Seni sevdiğim için,aklım dese de deli, Aç dinle kulağını!Bak sana ne diyorum. Seni bekleyeceğim.Sen asla dönmesen de, Seveceğim çılgınca,sevmesen de sen beni. Bekle hayallerinin bir gün bittiği yerde; Geleceğim oraya kucaklamaya seni.